

У ЦРНОЈ ГОРИ КАМПАЊА ПРОТИВ УГЛЕДНОГ СВЕШТЕНИКА ЗБОГ ДОБРИХ НОВОГОДИШЊИХ ЖЕЉА

Viva vero queer Montenegro!

Још зимус, на дочеку Нове године по јулијанском календару, протојереј Пламенац је на тргу у Подгорици пожелио Црногорцима много тога доброга. И ово: „Нека се црногорски брк са педерских задњица врати тамо гдје је био у наших славних предака.” Од тада невладина организација „Квир Монтенегро” и лист „Побједа” воде против њега безочну кампању због наводног „говора мржње” и „хомофобије”, недавно се томе придружио и тамошњи омбудсман, изгледа да ће и дични јавни тужилац. Ево шта им је одговорио угледни свештеник

Пише: Јован Пламенац

Извињавам се! Много се извињавам! Нијесам успио одмах да Вам одговорим, моји уважени тужитељи. Морао сам да кропим лозе у Бољевићима (кропити: на црмничком језику – прскати). Видите и сами, овог маја ударила киша. За баксуза, баш сада када ме спопао Заштитник људских права – Омбудсман, по упорном захтјеву црногорских квицоваца. Ми Црмничани, а и остали стари Црногорци, знамо да су кишни дани погубни

за виноград.

На дочеку Нове године 2016. по јулијанском календару („Православне нове године“) у Подгорици, пожелио сам мојим Црногорцима више тога. Али, само једна моја жеља се запатила у јавности: „Нека се црногорски брк са педерских задњица врати тамо гдје је био у наших славних предака.“

Ту моју добру жељу Црногорцима неки медији одмах су прогласили „хомофобијом“ и „говором мржње“. У садејству са НВО „Квир Монтенегро“, посебно упорно је *Побједа* п(р)озивала Тужилаштво и Омбудсмана да ме процесуирају.

Након више мјесеци ове хајке, Омбудсман је – судећи према ономе што јављају медији, јер ја нијесам добио никакав акт о томе – поклекнуо и донио је мишљење да сам крив, да то што сам рекао те вечери на Тргу у Подгорици јесте говор мржње, и донио је казнену мјеру: да се извиним црногорским кировцима.

Већ наредног дана, *Побједа* је објавила, па су то пренијели неки други медији, да сам рекао да ћу да се извиним ЛГБТ особама. Тог дана звали су ме новинари из више медија, али ја то никоме од њих нијесам рекао. *Побједа* је то – измислила!

Јавни тужилац се још држи. Додуше, покренуо је процедуру формирања списка, и позвали су ме у барску полицију да дам изјаву. Као лојални грађанин ове кобајаги независне државе, дао сам изјаву.

Очекивао сам да ће Јавни тужилац раније реаговати. Али не да би под притиском квиноваца и *Побједе* моју добру жељу Црногорцима прогласио „говором мржње“, него да, поштујући принцип презумпције невиности, мене заштити од њихове бахатости. Да ли је то што сам рекао „говор мржње“, мјеродавну оцјену може дати једино надлежни Суд. ЛГБТ и *Побједина* (а и неких других медија) пресуда, а да до суђења није ни дошло, је – клевета. Ја сам оклеветан у црногорској јавности, нарушен је мој углед, нанијети су ми душевни болови...! И духовни болови! (Категорија „духовни болови“ није позната у атеизованом правном систему. А она је најстрашнија.)

ЖИВЈЕЛА ПЕДЕРСКА ЦРНА ГОРА

Када се већ Тужилаштво није сјетило да ме заштити, мораћу сам. Поднијећу тужбу против НВО „Квир Монтенегро”, *Побједe* и осталих медија који су ме оклеветали. А новац који добијем као одштету, приложићу на добробит – црногорских квироваца! Са мојим пријатељима, основаћу невладину организацију којој ће посао бити едуковање ЛГБТ популације. Јер, ови што их сада уче, лоше их уче, како би то рекао Азем Власи!

Укуцао сам на „[Гугл преводиоцу](#)” ријеч *queer*. И добио сам: на српском – педер, хрватском – *peder*, босанском – *peder*, македонском – педер, бугарском – ексцентричен. Хтио сам да видим што *queer* значи и на црногорском, али – тог језика тамо нема.

У Englesko-srpskohrvatskom rečniku, Morton Benson, Prvo osavremenjeno izdanje, Prosveta, Beograd, 1986, пише:

queer I [kwij(r)] n (slang) homoseksualac

queer II a 1. čudan, nastran; to smell ~ čudno mirisati 2. ćaknut 3. homoseksualan

queer III v tr (slang) osujetiti, pokvariti.

Дакле, *Queer Montenegro*, према „Гугл преводиоцу”, на српском, хрватском, босанском и македонском значи „Педерска Црна Гора”, на бугарском „Ексцентрична Црна Гора”, а према изузетно цијењеном Morton Bensonovom *Енглеско-српском речнику*, ту синтагму можемо превести овако: „Хомосексуална Црна Гора”, „Настрана Црна Гора”, „Ћакнута Црна Гора”, „Покварена Црна Гора”...

Viva vero queer Montenegro, што би рекли на црногорском!

Али... Али, осамдесетих година прошлог вијека, појам *queer* почиње да добија друге садржаје. *Queer* постаје –

покрет. Поједностављено речено,

queer

r

сада значи разбијање традиционалних, хришћанских норми живота и прелазак на „доктрину” – „може ми се све”, безмало све. То је одрицање од Бога и слободе коју је Он дао Своме створењу Човјеку уважавајући га, и обоготворавање полних органа и задњице, односно прелазак на злоупотребу слободе. То је прелазак из цивилизације у антицивизацију!

ПАРАЛЕЛЕ СА СПЛАЧИНАМА

Покушаћу мало сликовитије да дочарам ту трансформацију садржаја појма *queer*. Знате ли што су сплачине? То је оно што остане од хране након ручка, укључујући и спране остатке хране са посуђа. Наше бабе, па и мајке, давале су то свињама. Тако је то било од кад је остатака хране са трпезе и од кад је свиња. Е, сада замислите да је неко прије тридесетак година прогласио сплачине кул храном за човјека. Па онда окупио око себе и друге који воле сплачине, па су они формирали лоби, ту укључили неке богате људе, јер богати имају све и уско им је у традиционалним нормама, па када се прочуло да су имућна дружина почели су да им се прикључују и неки који не воле сплачине, али воле

новац, па су излобировали закон по којем су сплачине кул храна и који предвиђа строге казне за оне који и само кажу да сплачине нијесу кул, прво у САД наравно, у тој перјаници демократије, па у другим земљама њима сервилног Запада и, на концу, у земљама транзиције чије власти клече пред вратима ЕУ и НАТО, којима је управо то једно од кључних поглавља за улазак у ове организације и чије су власти своју посвећеност доказале тако што су обезбиједиле довољан број полицајаца да сплачинољупци поносно парадирају њиховим градовима.

И, на примјер, на једној од тих парада умасте сплачинама брк, понос народа којем припадају, и један поп јавно пожели да се то више никада не догоди и зато се, под притиском лобија који сплачине сматра кул храном, његов случај нађе на столу Омбудсмана, а можда и Јавног тужиоца.

Трансформација садржаја појма *queer* само је најавна даљег урушавања цивилизације. У Холандији је основана „Странка комшијске љубави, слобода и различитости” која се залаже за легализацију сексуалних односа са дјецом од њихове 12. године, да се дјеци од 12. године да право гласа, да им се дозволи употреба лаких и тешких дрога, право на самостално одлучивање са ким ће да живе, чак и право на сексуалне односе са животињама, затим пушење, коцкање и употреба алкохола, а све у циљу „разбијање табуа и борбе против нетрпељивости”, као темеља „демократске владавине права”. Суд у Хагу одбио је да забрани ову странку.

Није Холандија јединствена у овој „напредности”. У САД „НАМБЛА” (Сјеверноамеричка мушка/дјечија љубавна асоцијација) пружа правну заштиту оптуженима за педофилију и педерастичност. Она се залаже и за укидање старосне границе за ступање у хомосексуалне односе са дјечама и слично.

Потребно је само појму „педофилија”, који данас означава изопачену потребу одраслих да сексуално опште са дјецом, промијенити садржај у „љубав према дјеци”, уважавање слободе дјетета да може да се дрогира, опија, сексуално општи са одраслима и животињама... Даље слиједи лобирање да се у САД донесе одговарајући закон, са адекватним казним мјерама за његово непоштовање, потом и у другим земљама, затим слиједи параде поносне дјеце која вуку са собом козе, испијају пиво и витлају шприцевима. Црну Гору, свакако, неће заобићи те благодати и она ће на прослави двадесетогодишњице своје независности и хиљаду и десет година државности, док Црногорчићи са паперјастим брчићима насликаним на задњицама буду поносно корачали Подгорицом, истицати своју посвећеност духовном суноврату Запада.

Промоције педерастиче, педофилије, содомије су идеолошки покрети, узрасли на мондијализму (либерализму, глобализму), који су у дубоком културолошком сукобу са хришћанском цивилизацијом.

У Црној Гори та промоција темељи се првенствено на гријеху Мила Ђукановића, човјека који се за кратко вријеме, у транзиционом уништењу црногорске привреде, енормно обогатио. Он је, грчевито се борећи да избјегне затвор, Црну Гору учинио поданичком државом, у потпуности зависном од воље духовно и културолошки суновраћеног Запада.
<

(Извор: „Нови Стандард”, www.standard.rs . Опрема: „Нација Прес”)

Објављено: недеља, 5. јун 2016, 19:38h